

ИВАН ВАЗОВ
КОГА ТЕ ПОГЛЕДНА...

chitanka.info

*Кога те погледна
как скиташ се бледна
с небрежни коси
и твоето чело,
сърдито и смело,
букет не краси,*

*и глупата мода
над твойта природа
остая без власт —
ти будиш във мене
любов, уважение,
госпожо, тогаз.*

*В богати труфила,
в брилянти и свила
да бих те видял,
аз бих се слиял,
аз бих те здрависал —
и бих те презрял!...*

*Гордей се, госпожо,
мълвата не може
почерни с петно
ни твоята бедност,
ни гордата бледност
на твойто чело.*

*Минувай, минувай!
Смях, шопот не чувай,
не чакай поклон.
Ти повеч си нежна
с таз външност небрежна,
с тоз гордия тон.*

Гордей се, презирай,
ръка не простирай,
скръбта си потай.
Светът — той нехае —
не ще да те знае —
и ти го не знай!

Та що? И да знал би —
над твоите жалби
не би се смилил.
На свойто участие
към твойто нещастие
цена би турил.

Но ти го не просиш
и кръста си носиш
без ропот, без стон
и, гордо, сърцата,
приемаш борбата
кат някой закон.

Бори се, о жено —
понеже ѝ решено
да гинеш в борба,
стой срещу вълните,
посрещай стрелите
на своята съдба.

Яви ти на всите,
що нямат в гърдите
куража за бой,
как малкий едрее,
как слабият грее,
кога е герой.

Защото в туй време
за чувства големи

не става ни реч
и който се сблъсне
със вихрите мръсни,
не вдига се веч;

защото в челякът
днес чезне юнакът
с душа от мермер
и нему му трябва
макар в жена слаба
да види пример.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.